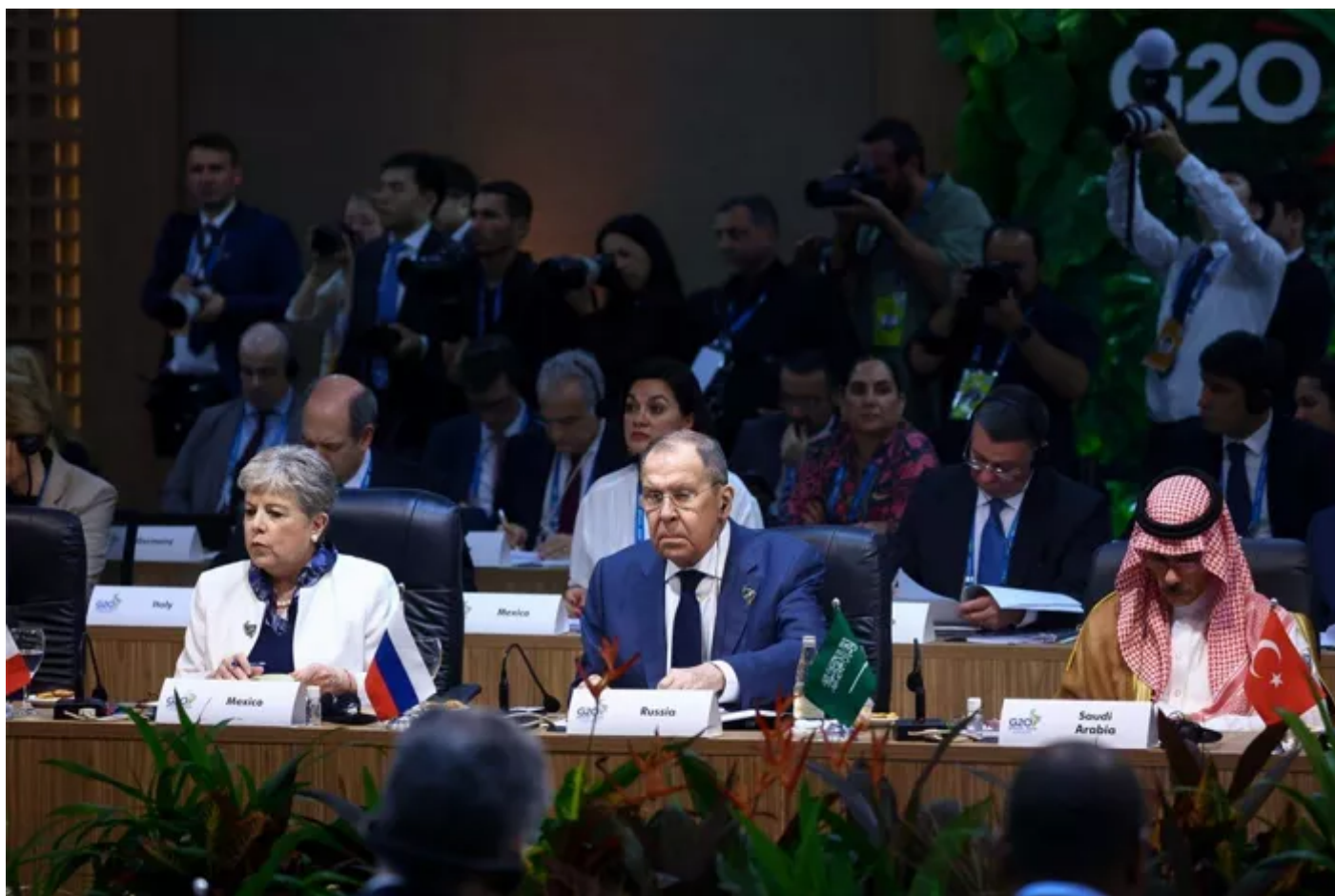

Externe

Panica în rândul "elitelor" din UE ascunde pericolul unui al treilea război mondial

 Rainer Rupp 2 martie 2024

Președintele francez Macron a primit luni, la Paris, peste 20 de alți șefi de stat și de guvern europeni cu scopul de a discuta despre următorii pași pentru a sprijini și salva Ucraina de rușii răi. Consultările au inclus în mod explicit chiar și posibilitatea unei intervenții convenționale a NATO în Ucraina. Din fericire, nu s-a ajuns la niciun acord în acest sens. Omologul polonez al lui Macron, Duda, a confirmat că subiectul a fost cel mai aprins discutat în cadrul reuniunii. Dar ce ne spune asta? Simplul fapt că scenariul este luat în considerare în mod oficial arată cât de desperate sunt „elitele” UE și ceilalți colegi ai lor din NATO. Înfrângerea în Ucraina nu ar însemna doar sfârșitul carierelor lor, ci aproape sigur și ostracizarea și alungarea lor de pe scena internațională, pentru că ar fi considerați responsabili de sfârșitul dominației comunității de valori și exploatatatori occidentali, neocoloniaști.

Victoria Rusiei la Avdeyevka, rezultat firesc al avantajului în „cursele logistice”, sau „războiul de uzură” cu Ucraina și cu NATO, care o sprijină, i-a determinat pe factorii de decizie politică din Occident să se gândească la ce ar face dacă Rusia ar reuși o breșă peste actuala linie de front și ar începe să rostogolească restul Ucrainei. Elitele occidentale distante, prinse în iluziile lor, nu au luat niciodată în considerare în mod serios această posibilitate. Doar contraofensiva eșuată din

vara trecută a scos la iveală slăbiciunile nu doar ale Ucrainei, ci și ale întregului complex militar-industrial NATO și eșecurile sale tactice și strategice evidente.

Potrivit unor rapoarte credibile din cercurile UE și NATO, în prezent se discută un scenariu care reînvie speculațiile de acum un an privind o intervenție condusă de Polonia în partea de vest a Ucrainei. Scopul unei astfel de intervenții ar fi acela de a trasa o așa-numită „linie roșie” pentru a opri o eventuală pătrundere a Rusiei în profunzime. Mișcarea ar păstra pretinsa „sferă de influență economică” a țărilor G7 în Ucraina și, în același timp, ar împiedica colapsul complet al regimului Zelensky. Nu în ultimul rând ar salva, cel puțin parțial, elitele occidentale, deoarece ar preveni o altă catastrofă de politică externă de tip afgan pentru Occident. Cu toate acestea, există două probleme-cheie. În primul rând, rușii ar trebui să se oprească în fața „liniei lor roșii” de teama polonezilor. Iar a doua problemă este că polonezii înșiși nu cred în „linia roșie”, chiar dacă guvernele statelor UE/NATO ar susține-o verbal. La Paris a devenit clar că polonezii nu au încredere deplină în aliați și – pe bună dreptate – se tem să nu fie lăsați singuri dacă ceva nu merge bine.

Deși Polonia s-a subordonat acum în mare măsură Germaniei după revenirea lui Tusk în funcția de prim-ministru și are în vedere crearea propriei „sfere de influență” în vestul Ucrainei, acest lucru nu înseamnă că dorește să conducă o intervenție occidentală acolo. Riscul izbucnirii unui al treilea război mondial cu Rusia ca urmare a unei erori de calcul este mult prea mare. În opinia mea, polonezii se tem, pe bună dreptate, că articolul 5 al NATO nu poate fi și nu va fi activat dacă Polonia intervine în mod independent în Ucraina și se ciocnește cu Rusia acolo. Merită să amintim că liderii ruși au declarat public că vor distruge orice forță armată din orice țară care i se opune în Ucraina. Rușii și-au dovedit deja capacitățile militare, iar voința politică de a lovi inamicul este dincolo de orice îndoială.

Preocupările polonezilor și ale altor state membre ale UE ar putea explica de ce nu a existat un consens pe această temă la reuniunea de luni de la Paris, întrucât ceilalți membri, în mod înțelept, nu doresc să își asume riscul de a declanșa un scenariu apocaliptic. Aici intervin speculațiile cu privire la motivul pentru care Occidentul ar putea planifica un atac sub steag fals în Polonia pentru a da vina pe Rusia și Belarus. Președintele Lukașenko din Belarus a avertizat în ultimele zile cu privire la o astfel de acțiune, care ar putea servi drept declanșator pentru

ca Occidentul colectiv să exercite presiuni asupra Poloniei pentru a interveni în Ucraina fără a avea mai întâi sprijinul scris deplin al NATO.

În mod evident, virusul nebuniei colective a izbucnit în rândul elitelor conducătoare occidentale, care în stadiul final se manifestă prin dorințe sinucigașe. Ministrul rus de externe Serghei Lavrov a explicat recent, foarte clar, la summitul miniștrilor de externe G20 de la Rio de Janeiro, încotro se îndreaptă lucrurile, provocând un fior pe șira spinării oricărui ascultător sănătos. Potrivit lui Lavrov, lumea asistă în prezent la distrugerea aproape completă a bazelor sistemului de limitare a riscurilor unui conflict nuclear.

În marja reuniunii de la Rio de Janeiro din 21 și 22 februarie 2024, Lavrov a explicat că barierele împotriva unei alunecări accidentale spre un război nuclear, negociate de comun acord între URSS și Statele Unite în timpul Războiului Rece și construite cu atâta grijă, sunt în prezent demontate de acțiunile iraționale ale Occidentului. Cu alte cuvinte, se întâmplă tot ceea ce s-a evitat de ambele părți ale conflictului sistemic în cele mai grele zile ale Războiului Rece.

Toate obstacolele construite cu grijă pentru a preveni războiul nuclear sub forma unor tratate de limitare a armelor, cum ar fi plafoanele privind rachetele balistice intercontinentale și numărul și eficacitatea focoaselor nucleare, și mai târziu sub forma unor acorduri de dezmembrare a armelor nucleare și a vectorilor de transport, precum și tratatele asociate privind măsurile de consolidare a încrederii, transparența forțelor armate și verificarea reciprocă a respectării acordurilor – toate acestea au fost pas cu pas demontate unilateral și sistematic, apoi aruncate la coșul de gunoi de către SUA, de la dizolvarea Uniunii Sovietice în 1991.

În cei 50 de ani anteriori ai Războiului Rece, în mijlocul unui echilibru al terorii și al anihilării reciproce totale, generații întregi de diplomați din SUA și URSS au lucrat cu succes pentru a crea un minim de securitate reciprocă. Acest lucru nu a fost realizat cu arme mai multe sau mai bune. Mai degrabă, calea cea bună către îndeplinirea obiectivului a început cu căutarea înțelegerii reciproce și cu dorința de a vedea situația din punctul de vedere al adversarului, de a recunoaște unde se întind liniile roșii ale adversarului și de a înțelege și respecta de ce este așa și nu altfel.

De asemenea, a fost important ca ambele părți să realizeze că, dacă se dorește realizarea de progrese în crearea unui sistem de securitate acceptabil pentru

ambele părți, trebuie să se țină seama de liniile roșii sau de cele mai mari preocupări ale adversarului. Pe scurt, securitatea mea nu trebuie să fie obținută prin a face cealaltă parte mai nesigură, deoarece ar duce doar la o nouă cursă a înarmării și la și mai multă nesiguranță. Mai degrabă, obiectivul de atunci era crearea unui cadru în care securitatea mea este și securitatea inamicului. Dacă reușești asta, atunci adversarii pot deveni și ei parteneri de securitate.

Recunoașterea adversarului ca partener egal de negociere este esențială pentru o activitate de pace de succes pe fondul posibilității de anihilare nucleară totală de ambele părți! Urmează dorința reciprocă de a da dovadă de înțelegere față de situația adversarului, față de istoria și cultura sa, față de problemele sale economice și politice și, acolo unde este posibil, de a identifica domenii de interes comun și de cooperare. De la jumătatea anilor 1980, diplomații și politicienii din ambele părți au cooperat cu succes în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa (CSCE), împiedicând astfel ca lumea să transforme Războiul Rece dintre superputeri într-unul fierbinte și reușind, în schimb, să îi pună capăt.

Astăzi, la 33 de ani de la dizolvarea Uniunii Sovietice, nu a mai rămas nimic din respectivele măsuri, tratate și acorduri de politică de pace. Un acord după altul a fost aruncat la coșul de gunoi de o nouă castă războinică neo-conservatoare de la Washington. Excepționalistii americani, în calitate de reprezentanți ai singurei superputeri rămase pe glob, și-au demonstrat în mod deschis dominația militară în încercarea de a-și susține pretențiile hegemonice.

Dar astăzi, mii de focoaase nucleare și sistemele de lansare intercontinentale asociate există încă atât de partea SUA, cât și de partea Rusiei. Barierele împotriva desfășurării lor accidentale, tratatele și acordurile, revizuirile reciproce și tot ceea ce ar fi trebuit să prevină un război nuclear neplanificat în timpul Războiului Rece nu mai există. Iar forumul în care au fost instituționalizate înțelegerea reciprocă și măsurile de consolidare a încrederii, CSCE, a degenerat, din păcate, într-un instrument de propagandă ieftină a SUA/NATO și UE împotriva Rusiei.

În această situație, au început manevrele pe scară largă ale SUA/NATO în apropierea graniței rusești. Ele alimentează o situație deja tensionată din cauza războiului din Ucraina. În același timp, SUA au organizat recent exerciții pentru prima utilizare a armelor nucleare și și-au balansat bastonul nuclear în toate direcțiile lumii. În context, ministrul rus de externe Lavrov a deplâns, în discuțiile

purtate în marja summitului G20 de la Rio de Janeiro, modul în care Washingtonul încearcă să își incite aliații din Europa de Vest împotriva Rusiei sub pretextul fictiv al unei agresiuni presupus planificate de Rusia împotriva frontierei estice a NATO. Nu este „greu de ghicit la ce ar putea duce acest lucru”, a declarat Lavrov.

Inițial, formatul reuniunilor G20 nu a fost creat pentru a discuta problemele globale, ci ca o oportunitate pentru un contact mai strâns între țările occidentale și Sudul global. Reprezentanții Chinei și-au exprimat speranța că în timpul reuniunilor nu vor fi ridicate probleme geopolitice, ci, dimpotrivă, summitul va contribui la consolidarea solidarității și cooperării între participanți și va aduce o contribuție pozitivă la creșterea și dezvoltarea economică globală.

Cu toate acestea, gazda reuniunii, ministrul brazilian de externe, Mauro Vieira, a declarat că agenda summitului este dedicată problemelor de securitate globală, precum și chestiunilor legate de reforma organizațiilor internaționale care și-au demonstrat ineficiența și incapacitatea de a rezolva problema pentru care au fost create la un moment dat. Lista include ONU, FMI și Banca Mondială – instituții care s-au adaptat stăpânilor lor occidentali și au devenit sacii de bani ai acestora. Lavrov a reamintit, de exemplu, că FMI a transferat Kievului un total de 15,7 miliarde de dolari în 2023, ca parte a programului de finanțare pentru Ucraina aprobat de G7. Suma a depășit în mod semnificativ volumul total al împrumuturilor pe șase luni ale FMI către restul lumii.

Pe lângă avertismentul privind amenințările nucleare cu care se confruntă lumea, Lavrov a subliniat, de asemenea, că țările occidentale au întâmpinat vestea interviului lui Putin cu jurnalistul american Tucker Carlson cu o furie mocnită, întrucât adevărul, atât de atent ascuns de mass-media mainstream occidentală, a ieșit în sfârșit la iveală și milioane de oameni l-au putut auzi.

El a explicat că Occidentul își impunea infamele sale „reguli” în locul dreptului internațional. „O astfel de politică se bazează pe neocolonialism, pe dorința de dominație în domeniile politic, economic și umanitar sub masca unor fraze frumoase”, a spus Lavrov. La instigarea Occidentului, fundamentele dialogului internațional și ale comunicării internaționale sunt subminate.

În același timp, Occidentul caută modalități criminale de a confisca bunurile de stat și proprietatea privată a altor state, în timp ce companiile americane cumpără la scară mare terenuri agricole în Ucraina. Iar ucrainenii înșiși sunt

folosiți de președintele Volodimir Zelensky în calitate de „consumabile” (carne de tun).

Tags: Rainer Rupp, serghei lavrov

Cum puteți sprijini proiectul Patrioților

Platforma Opozitia.net depinde exclusiv de donațiile Patrioților. Ea va exista cât timp VOI veți considera că are sens să existe. Fiecare donație, cât de mică, ne aduce mai aproape de Libertatea de altădată. Ne ajută să avem o voce din ce în ce mai puternică. Ne ajută să rezistăm în fața ofensivei nemaintâlnite din partea Globaliștilor fără niciun Dumnezeu.

Donează prin **PayPal**

Donate

Donează prin Transfer Bancar:

Conturi ING BANK

RO70INGB0000999906930786 (RON)

RO65INGB0000999911989038 (EUR - SWIFT INGBROBU)

Donează prin Revolut

Tel: 0791.287.318 --- @adrian6j60

Lasă un răspuns

Adresa ta de email nu va fi publicată.

Câmpurile obligatorii sunt marcate cu *

Comentariu*

Nume **

Email **

Site web

☐ Salvează-mi numele, emailul și site-ul web în acest navigator pentru data viitoare când o să comentez.

Publică comentariul

Cele mai noi articole

Eroina Șercan și similitudinile cu eroina Kovesi

Adrian Onciu / 2 martie 2024

Panica în rândul "elitelor" din UE ascunde pericolul unui al treilea război mondial

Rainer Rupp / 2 martie 2024

Citiți mai mult

Fapte, nu frică

Adrian Onciu / 1 martie 2024

Citiți mai mult

Tăcerea complice

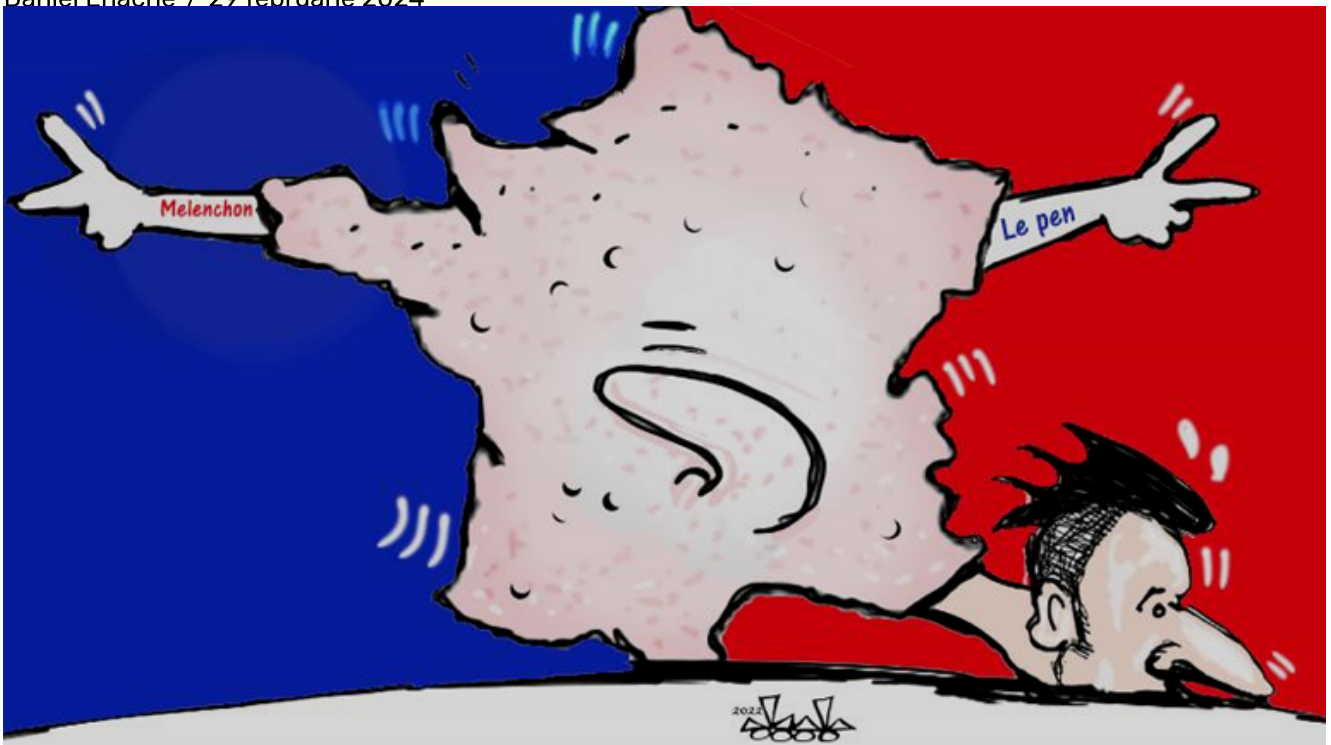
Adrian Onciu / 29 februarie 2024

[Citiți mai mult](#)

"De dreapta": Atac la capacitatea de empatie

Daniel Enache / 29 februarie 2024

Cocoșul galic, jumulit în timp ce cântă imnul SUA

Noul sistem mondial multipolar și sfârșitul unei ere

Bogdan Munteanu / 28 februarie 2024

[Citiți mai mult](#)

Link-uri utile

[Contact](#)

Ne gasesti pe

© opozitia.net | All rights reserved.